

kanske Regering nedsatte Komitéer, forelagde Præsident Truman den 19. December 1947 for Kongressen Lovforslaget om økonomisk Hjælp til Europa. Lovforslaget blev med visse Ændringer vedtaget den 3. April 1948 af Kongressen og samme Dag underskrevet af Præsidenten. Ifølge Lovén kan der i det første Aar efter dens Ikrafttræden ydes en Bistand til det europæiske Genopbygningsprograms Gennemførelse paa 5,3 Milliarder Dollars. Den endelige Bevilling af disse Midler vil dog finde Sted ved særlig Lov.

Forinden Lovens Vedtagelse havde den britiske og den franske Udenrigsminister under Hensyn til Marshall-Hjælpens forestaaende Vedtagelse i den amerikanske Kongres indbudt de i det europæiske Genopbygningsprogram deltagende Landes Regeringer til at lade sig repræsentere ved en Konference i Paris med det Formaal at forberede Oprettelsen af Organisationen for Europæisk Økonomisk Samarbejde. Under Konferencen, der aabnedes den 15. Marts 1948, vedtoges det at indbyde Repræsentanter for den britisk-amerikanske og den franske Okkupationszone i Tyskland til at deltage i det europæiske Genopbygningsprogram. Endvidere nedsatte man et Arbejdsudvalg med Repræsentanter for alle de i Genopbygningsprogrammet deltagende Lande med den Opgave at udarbejde et Udkast til en Konvention om europæisk Samarbejde, indeholdende bl. a. Statutterne for den permanente Organisation. I dette Udvalg opnaaedes der i Begyndelsen af April Maaned Enighed om Konventionens Bestemmelser, og den 16. April undertegnedes Konventionen i Paris af Repræsentanter for de 16 Lande og de to vestlige Okkupationszoner i Tyskland. Paa Danmarks Vegne blev Konventionen underskrevet af Udenrigsministeren.

Konventionens Indhold.

Konventionen bestaar af en Indledning og tre Hovedafsnit. I første Hovedafsnit omhandles de forskellige Forpligtelser, de kontraherende Parter paatager sig, til at fremme det indbyrdes økonomiske Samarbejde og til at øge Produktionen i Overensstemmelse med det euro-

pæiske Genopbygningsprograms Maal. I Konventionens andet Hovedafsnit indeholdes Statutterne for Organisationen for Europæisk Økonomisk Samarbejde, medens der i tredje Hovedafsnit findes Bestemmelser vedrørende Ratifikation, Opsigelse af Konventionen, Optagelse af nye Medlemmer m. v. Til Konventionen er knyttet to Tillægsprotokoller, den ene vedrørende Organisationens Retsstilling, Privilegier og Immuniteter, den anden vedrørende Organisationens finansielle Forhold.

Konventionens vigtigste Bestemmelser indeholdes i Indledningen (Artikel 1) og i Konventionens første Hovedafsnit (Artiklerne 2—9). I Henhold til Artikel 1 forpligter Parterne sig til at etablere et snævert økonomisk Samarbejde samt til at udarbejde og gennemføre et fælles Genopbygningsprogram, hvis Maal skal være saa snart som muligt at naa til og at opretholde en tilfredsstillende økonomisk Aktivitet uden ekstraordinær Hjælp udefra. I Henhold til Artikel 2 vil Landene fremme Produktionens Udvikling ved den bedst mulige Udnyttelse af deres Hjælpekilder og ved en fremadskridende Modernisering af Produktionsudstyr og -teknik. Artikel 3 omhandler Opstillingen af Planer for Produktionen og Udenrigshandelen og Artiklerne 4—6 Bestræbelserne for et snævert økonomisk Samarbejde. I Henhold til Artiklerne 4—6 vil Landene fremme den indbyrdes Handel dels ved at søge at naa frem til et flersidigt Betalingssystem, dels ved at søge Restriktionerne for Handelen og Betalingerne lempet eller fjernet. I Forbindelse hermed vil de fortsætte de allerede indledede Undersøgelser af Mulighederne for at etablere Toldunioner og Frihandelsomraader og samarbejde indbyrdes og med andre ligesindede Nationer for at formindske Toldsatserne og andre Hindringer for en Udvidelse af Handelen.

Artikel 7 omhandler Parternes Forpligtelse til at opretholde Valutastabilitet og den almindelige Tillid til Pengesystemet, og Artikel 8 deres Forpligtelse til at udnytte deres disponible Arbejdskraft paa den mest effektive Maade og sammen stræbe henimod en Fjernelse af Skrankerne for Personers internationale Bevægelsesfrihed. Endelig forpligter